

УДК 339.13

Демкович Христина

Demkovych Khrystyna

Науковий керівник: к.е.н., доцент С. В. Шпилик

Тернопільський національно технічний університет імені Івана Пулюя

**ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА
INNOVATIVE MAINTENANCE OF ENTERPRISES
COMPETITIVENESS**

Для підтримки конкуренції на високому рівні в умовах високої конкурентності на ринках необхідно виробляти не лише продукти, які б коштували дешевше, ніж продукти фірм-конкурентів, але і продукти, які б відрізнялися більшою інноваційністю характеристик. Спроможність підприємства до інноваційного розвитку обумовлюється можливостями здійснення інноваційного забезпечення, що визначається умовами які впливають на інновації.

М. Сторпер розділяє конкуренцію на два типи: сильна конкуренція між якісно-конкурентними фірмами та слабка конкуренція між цінно-конкурентними фірмами. На сьогоднішній час спостерігається гальмування інноваційної діяльності в Україні. Про що свідчить той факт, що менше половини підприємств займаються створенням і використанням передових технологій та об'єктів права інтелектуальної власності. При цьому, третина таких промислових підприємств зосереджена у м. Києві. Цікавим фактом також є те, що інноваційна активність підприємств за останні п'ять років не перевищувала 7,1 %, а в країнах Великої сімки кількість підприємств, які впроваджують інновації становить 70–80 %.

Отже на вітчизняних підприємствах поки що відсутня тенденція переорієнтації на інноваційний шлях розвитку. Чинниками що негативно

впливають на інноваційне забезпечення підприємств і, як наслідок, перешкоджають забезпеченню конкурентоспроможності та ефективності вітчизняних підприємств є: недостатність фінансових ресурсів та інформації щодо впровадження нових технологій; низький рівень попиту на інноваційну продукцію; небажання і слабка сприйнятливність підприємств до впровадження інновацій; низький рівень інноваційного потенціалу підприємств; нестача кваліфікованого персоналу; труднощі кластеризації, кооперації та інтеграції з іншими підприємствами; нерозвинутість інституту державно-приватного партнерства тощо.

Інноваційне забезпечення вітчизняних підприємств найчастіше проявляється у заміні застарілого обладнання новим та ігнорується розробка та впровадження інноваційної продукції, що негативно впливає на заповнення ринку новими брендами і унеможлиблює досягнення стійкої конкурентної позиції на ринку в майбутньому. Індекс глобальної конкурентоспроможності на основі методології дослідження ВЕФ виводять на базі 12 складових конкурентної спроможності економічної системи, що групуються в 3 стадії розвитку економіки: 1) факторної орієнтованості (інституції, інфраструктура, макроекономічне середовище, охорона здоров'я і початкова освіта); 2) орієнтованості на ефективність (вища освіта та професійна підготовка, ефективність ринку товарів і послуг, ефективність ринку праці, рівень розвитку фінансового ринку, технологічна готовність, розмір внутрішнього ринку); 3) орієнтованості на інновації (рівень розвитку бізнесу і інновації).

Отже, значимість інноваційного забезпечення в межах підвищення конкурентоспроможності та ефективності підприємства є безперечною. Шляхи подолання перешкод у розвитку інноваційного забезпечення полягають у виявленні можливостей та загроз у майбутньому, передбаченні та подоланні несподіваних ситуацій, а також пошуку нових продуктів, виробів і технологій.